

สุภาณี เกษมสุข 2545: ผลของการก่อกั้นสาธารณะต่อการบริโภคมวลรวมและการออม
มวลรวมของภาคเอกชนในประเทศไทย ปริญาวิทยาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์)
สาขาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ประชานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์อุ๋นกัง
แซ่ลิม, ศ.ม. 129 หน้า

ISBN 974-160-644-3

วัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ 1) ศึกษาสภาพการณ์ทั่วไปของหนี้สาธารณะในประเทศไทย 2) ศึกษาผลและเปรียบเทียบผลของหนี้สาธารณะที่มีต่อการบริโภคมวลรวม และการออมมวลรวมของภาคเอกชน ช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจและหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ วิธีการศึกษาใช้วิธีพรรณนาเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อแรก และวิธีศึกษาเชิงปริมาณเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อสอง โดยการประมาณสมการด้วยวิธี OLS ซึ่งอาศัยข้อมูลประเภทอนุกรมเวลาเป็นรายไตรมาสตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2543 เพื่อทราบผลของการก่อกั้นสาธารณะ

ผลการศึกษาพบว่า หนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรงในช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจเป็นหนี้ต่างประเทศมากกว่าหนี้ในประเทศ แต่ช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจรัฐบาลก่อกั้นในประเทศมากกว่าหนี้ต่างประเทศ ส่วนหนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินพบว่า การก่อกั้นของรัฐวิสาหกิจจะคำนึงถึงสภาพเศรษฐกิจในประเทศเป็นสำคัญ เมื่อเศรษฐกิจในประเทศดีขึ้นรัฐวิสาหกิจก็จะขยายตัวรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ แต่หลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ จะชะลอโครงการลงทุนเพื่อดูแลแนวโน้มของเศรษฐกิจ ส่วนหนี้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินมีบทบาทสำคัญมากในช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ โดยให้ความช่วยเหลือสถาบันการเงินที่ประสบปัญหาด้วยการให้ยืมเงินเพื่อเสริมสภาพคล่อง ทำให้หนี้สินของกองทุนฯ เพิ่มสูงขึ้นมากกว่าสินทรัพย์ ผลการประมาณค่าแบบจำลองการบริโภคที่มีตัวแปรในอดีตและอยู่ในรูปแบบ log-linear model พบว่า หนี้สาธารณะที่แท้จริงในไตรมาสที่แล้วมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้ามกับการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง และผลของการก่อกั้นสาธารณะที่มีต่อการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงในช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจและหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน ส่วนการออมภาคเอกชนพบว่าหนี้สาธารณะที่แท้จริงย้อนหลังไป 3 ไตรมาส มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการออมภาคเอกชนที่แท้จริง และผลของการก่อกั้นสาธารณะที่มีต่อการออมภาคเอกชนที่แท้จริงในช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจและหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจมีความแตกต่างกัน